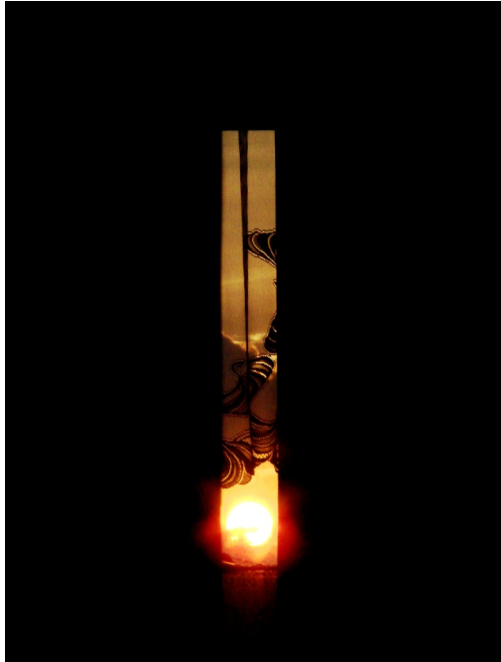

Adam Kielbasiewicz

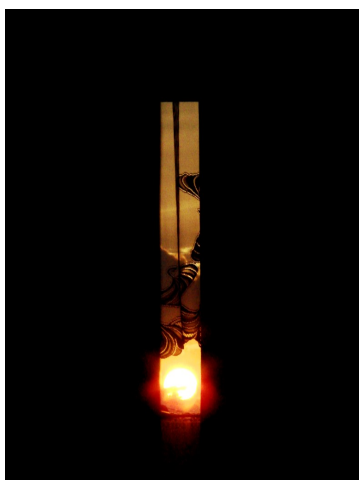
*Między wielkim Bogiem
a zwykłą firanką*

*Cieszyn 2007
Jaworzynka Śliwkula 2012*

Sobie Pisanie

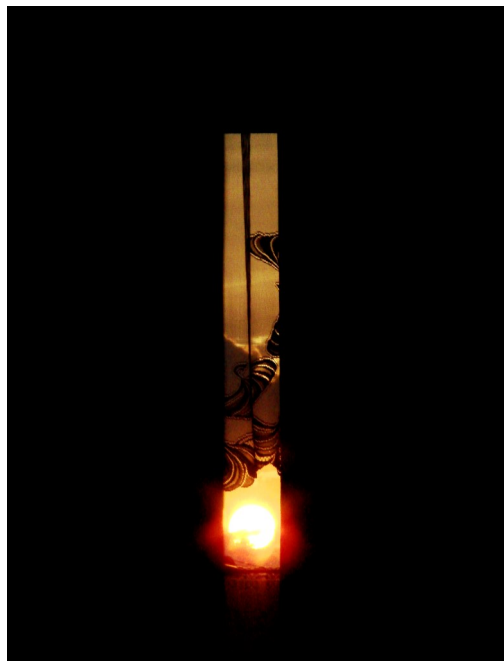
T. III²

Między wielkim Bogiem a zwykłą firanką

Copyright © Adam Kielbasiewicz

*Cieszyn 2007
Jaworzynka-Śliwkula 2012*

*Między wielkim Bogiem
a zwykłą firanką*

*- Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu -
powtórzył Mały Książę, aby zapamiętać...*

Pomiędzy
Wielkim Bogiem
A zwykłą firanką
Szmatką tak banalną
Niewartą poezji
Jest więc ukryta
Jak rym sonetu
Choć niewidoczna
Śmiertelników oczom

Pomiędzy
Dobrym Stwórcą
I z cedru ołówkiem
Czy patykiem tylko
Jest jakby zaklęta
W szarej codzienności
Wielobarwna tęcza
Choć skryta niestety
Przed ślepcami ducha

Pomiędzy
Dawcą Życia
I dwojgiem kochanków
Co jeszcze wstydliwie
Patrzą sobie w oczy
Lub tych dalekich
Rozdzielonych losem
Jest Miłość świeża
Lecz nie dla profanów

W bezbronny Dziecku
Nam się dał
Bóg-Słowo niepojęty Pan
I w gaworzeniu zawarł się
W kwileniu
W niemowlęcej łzie

Bóg
Nie jest jak
Słodzona herbata
Bo choć
W miłości swej
Rozpuszcza zło
I bardziej kocha
Im sypać więcej zda się
To w żaden sposób
Nie można Go
Przesłodzić grzechem
Herbatę cukrem owszem
I w Bogu absolutnie nic
Nie pozostaje z win
W herbacie zaś tak:
Zostaje smak

Zawędrowałem dzisiaj ot jakoś tak
Zupełnie aż na koniec świata
Sto metrów stąd tam w bramie dom
Na *Górnym* lub *Drewnianym Rynku*

I był tam zażywny jegomość - Pan Bóg
Co może tam na stałe mieszka
Albo na chwilę tylko wpadł
Był tam jak to na końcu świata

I spacerował wolno to tu to tam
Tu zmarszczył brwi tam wąż podkreślił
Głową kiwnął widząc mnie rzekł
Normalnie, eh... to koniec świata

Jabłko z cynamonem
I szczyptą wanilii
To obrazek mały
Mego Pana Boga
Jak On jest
Czymś normalnym
W życiu
Rzec by naturalnym
Z nimbem tajemnicy
I charakteru zmieszany
Smakowity
Niezastępowalny
Niczym

Bóg jest transcendentny...

Matko jakie słowo
Brzmi jak definicja
Z fizyki kwantowej

I cóż chcesz mi powiedzieć

Łamiąc język słowem
Co ani powtórzyć
Ani zapamiętać

Bóg jest transcen...

I niech tam
Taki sobie będzie
Dla mnie On jest nad wszystko
Każdą myśl i słowo
I ponad granice
Co zobaczyć mogę
Pomyśleć lub napisać

A więc kończę

I klękam
Z pokorą przed Bogiem

Misterium Miłości
Prostą Tajemnicą

Na pustej ścianie wisi Bóg
Sam na ogromnej scenie świata
Wydaje się tak bliski być
A przecież tak odległy
Bezradny zda się być bo cóż
Uczynić może gdy przybity
Gdy z rąk i nóg się leje krew
I z klutej rany w boku
W koronie z ciernia ten mój Bóg
Mój Zbawca Odkupiciel
Z miłości do mnie umarł tam
Na wzgórzu na Golgocie
On życie oddał abym mógł
Sam życiem w pełni się radować
Bym kochał, wierzył, nadzieję miał
Na przyjaźń z Nim na wieczny czas

Na
Ukrzyżowaniu Białym
Losy ludzi rozbieganych
Śledzi pędzlem pan Chagall

W górze o czymś wiodą spory
Lamentują lub plotkują

Z lewej widać dom się pali
Łódź odpływa przepelniona
I nadciąga rewolucja
Pod sztandarów znakiem krwawym

Z prawej widać znów płomienie
Tutaj grabią synagogę

W dole również ogień tańczy
Tutaj pali się menora

Porzuconą *Księgę Życia*
Widać w prawym dolnym rogu

W lewym ktoś ją w piersi tuli

Wszystko zaś wokoło Krzyża
Wokół Syna tego Ludu
Ludu Księgi
I Przymierza
To *Bóg Człowiek*
To *Meszijah*

Milczenie Boga
Zawsze
Błogosławieństwa
Słowem
Człowiekowi
Choć trudnym zda się
Zrozumienia
Niecierpliwym
Człowieka zaś
Odpowiedź
Nadmiar lub brak słów
Gadulstwo i milczenie
Przy Bogu
Lub na przekór Jemu
Nierzadko
Śmierć niesie
Aż poza grób
Człowiekowi

Ja więc wprost napiszę,
Szcypać się nie będę
Najgorszą bowiem rzeczą
Jest pętlić co proste
Do nieba choć Pan Bóg
Wszechmocny i zycziwy
Siłą brać mnie nie będzie
Chociaż mógłby przecież
I chociaż się stara
By być jak najbliżej
Oraz co krok ponawia
Swoje zaproszenie
Ale popychać
Także mnie nie będzie
I uszanuje moją wolną wolę
Choć takiego Szawła
Z konia w drodze zrzucił
Wyciorał po ziemi
Ślepotą postraszył
To wybór mu zostawił
By co zechce czynił
I gdyby się uparł
Nie wszedł w dom w Damaszku
Nie spytał co czynić
Nie usłuchał rady
Byłby wolny jak dzisiaj
Chociaż niewidomy
I byłby dalej Szawłem
Nie Pawłem od Narodów

Bóg pragnie mnie zbawić
Chce mojego szczęścia
Uniza się co dzień
Z niebieskiego tronu
Wychodzi na przeciw
Poszukuje w grzechu
I w dom rodzinny
Pomaga powrócić
I chociaż jest mi bliższy
Niżli moja skóra
Głębszy niż świadomość
Towarzysz mej doli
Jednak nawet On wielki
Który mieszka w mnie
I jest dla mnie cały
Bóg z nieba jedyny
Niczego nie uczyni
Bez mojego chcenia
Bez mojego wyjścia
Na przeciw ku Niemu

Jak można dostrzec Boga
Obok siebie
I nad sobą
Lub w drugim człowieku
Jeżeli patrzy się
Tylko w dół
Pod nogi
Uważając jedynie
By nie kopnąć w coś
Nie potknąć się
I nie upaść
By widzieć Boga
Trzeba żyć
Rozglądać się
I szukać wokół
Patrząc wzwyż
I w oczy bliźniemu

Credo in unum Deum...

W jednego wierzę Boga
Co Ojcem jest wszechświata
I co nie słońcem jest na niebie lecz
Jest słońcem malowany
Radością żywą i życzliwą
Osobą dla mnie jest
Człowiekiem
Po krzyż Miłością i Ofiarą
Historii Wiatrem
Jest Zbawieniem
I życia Dawcą
I delikatnym jest Powiewem
Natchnieniem jest
I Dobrem
Istnieniem samym w sobie

Na sens życia
Nie można znaleźć dowodu
Po prostu go nie ma
W sobie sens trzeba odszukać
Jeśli zaś już na zewnątrz gdzieś
To tylko w Bogu

Moim niebem niech będzie
Co Bóg z rana daje

Jeśli deszcz pada
To deszczowe niech będzie
I słoneczne kiedy słońce grzeje

Niech będzie w drugim człowieku
Jeśli zapuka w drzwi moje

I w psie lub w kocie
Spotkanym przy śmietniku
W ptakach gdy ich cień
Padnie mi pod nogi

I w kartce papieru
Na której to piszę
Niech zawsze będzie obecny
Bóg

I ja
W Bogu

Łza spod błękitu nieba
Co w proch ziemi pada
Deszczem jest
Jednym
Tylko kroplą
Mniej lub bardziej czystą

Dla innych Objawieniem
I listem
Dobrego Pana Boga
Cudem zstępowania
I wyrazem troski
O codzienność stworzenia

Dobry jest
Pan Bóg
Dobry
Bo inny być nie może

Dobry jest
Pan Bóg
Dobry
Choć czasem zły jest człowiek

Z mroku
W światło
Wychodzę
Nie sam
Lecz z Tobą
Mój Boże

I z grzechu
W łaskę
Powracam
I tylko
Dzięki Tobie
Mój Panie Boże

I z życia
Przez śmierć
Do życia
Przechodzę
Tylko
Dla Ciebie
Panie mój
I Boże

Mówią
Bóg z boku tylko stoi
Cierpieniu w oczy nie zagląda

Lecz to ich bóg
Nie mój

Mój Bóg się nie przygląda
Mój *wespót-cierpi*
Ze mną
I *wespót-umiera*
Na Krzyżu

Wolności mej
To cena

Ten
Duch
Jak ogień
Jak płomień
I żar
Oczyszcza
Rozpala
Ten
Duch
Ten
Dar

Ten
Duch
Jak wicher
Jak powiew
I dech
Oczyszcza
Unosi
Ten
Duch
Ten
Dar

Ten
Duch
Jak woda
Jak rzeka
I łza
Oczyszcza
Obmywa
Ten
Duch
Ten
Dar

Ludowi Księgi
I *Ludowi Słowa*
Dla prawej i lewej
Strony współlistnienia

Początek i Koniec
Alfa i Omega

Bez kompromisów
Jednak Tajemnica

Bo drogi Jego
Drogami nie naszymi

A myśli nasze
Myślami naszymi

We żłobie
Złożona
Dziecina

Znak
Boga
Tajemnica

Wśród gwaru
Nocy świętej
Adoracja nasza cicha

Granica jest
Której przejść nie mogę
To Boga Tajemnica

I ta poza którą
Wedrzeć się nie sposób
W głębokościach życia mojego bliźniego

I trzecia, którą spotykam
Gdziekolwiek się zwrócę
I gdziekolwiek siebie cierpliwie zaniosę

Gdzie jest Bóg?
Gdzie jest ten *Theos*?
Dlaczego się ukrywa
Przed moim pytaniem?

Gdzie Bóg jest ?
Ten tak często
W usta brany
Niemałże wyprany
Z treści wszelkiej
Ze swego majestatu
Z szacunku i władzy

Gdzie jest ów Bóg?
Ów bo nie mój
Wasz *Deus*
Wasz a może cudzy?
Tak bardzo nieprawdziwy
Tak bardzo nieżywy

Gdzie jest...
I dalej tak dalej...
Pytaniom takim nie koniec
I nie masz im miary
Pytań tych korowody
Bezbarwne
Bo bezbożne
Bezplodne
Bo bez wiary

Opisanie Świata

Że trwa on z woli Boga
Że w dłoni Jego zamknięty
Że On się doń uśmiecha
Kpiną jest gdy dla człowieka
Brak na co dzień nie Boga
Lecz drugiego człowieka

Iść Drogą
Być Prawdą
I Życie przyjąć

Z ręki przebitej
Z przekłutego boku
Syna Człowieczego

Pana
Który wczoraj
I dziś

Co
Początkiem
I końcem
I Alfa
I Omega

U Którego stóp
I czas
I wieczność
I panowanie
I chwała

I radość
I trud każdy
Do końca dni naszych
Człowieczych
I Bożych

Odkroił mi Pan Bóg
Kawałek terenów zielonych

Gdzie z psem można było wyjść
W piłkę można było pograć
Posiedzieć na ławce
Lub zwyczajnie odpocząć
Za motylami goniąc

I w zamian dał mi Pan Bóg
Kawałek ulicy
Właściwie zaułek ślepy
Przy starej
Brudnej kamienicy

I ludzi tam Bóg mi dał
O dłoniach otwartych
I sercach szczerych
W ich twarzach prostych
Życzliwe dał uśmiechy

Ludzi mi dał Pan Bóg
Ludzi dobrych
Serdecznych

I dobrze że dał
Zamiast rozległych
Prywatnych
Terenów zielonych

*Pani Geni i Kasi Falkus
Mamie i Żonie Arkadiusza Falkusa
Górnika kopalni „Halemba”*

Krzyczeć Bogu
Na Boga
Tak bardzo by się chciało

Że dozwolił
Dopuścił
Że dotknął tak srogo

Tak po ludzku
I w pierwszym
Serca gwałtownym porywie
Kamieniem słów ciężkich
Rzucić by się chciało
A tu stanąć trzeba
W Nadziei
Wobec Tajemnicy
Zadając bezustannie pytanie

*Boże
Boże dlaczego?*

W ciemności
Mroku istnienia

Samotni

W ciemności
Krzyku milczenia

Liczni

Tchnienie Boga
Tak bliskie

Dotykać chcą

Gdy płomień
Drga

I garną się

Gdy krztusi się
Oddech im zamiera

**Kropłą wody
Bóg**

Spragnionym

**Miłości
Zakochaniem**

Amen

Tu leży
Kwiat święty
W istocie swej
Zabity

A jednak
Gdy właśnie rozbity
W miliardy nieskończone
Ilości istnień
Atomów
I o niebo jeszcze więcej
Znikomych bardziej
Nieporównanie
Elementarnych cząstek
Bytów jeszcze nie poznanych
Nie ponazywanych

W istocie
Zabity
Jednak niemy świadek
Opatrzności Tego
Co wszystkie je razem
Pozbierał
I w jedno złożył
I życiem obdarzył

Amen

Powiedz raz jeszcze

Amen

Gra
Światło
I cień

Walka
Łaska
I grzech

Wybór
Tak
I nie

Życie
I śmierć

On
Kocha Ciebie
I kocha mnie

Twoje Imię
Pokój
Co niechaj na mnie spłynie

I Miłosierdzie
W nim bezpiecznie niech żyję

I Dobry
Bo dobry prawdziwie
Ten co nosi to Imię

Ono zaś wystarczy
Za każde inne

Imię Twe *Shalom*
Pokój
Co niechaj na mnie spłynie

I *Rahamim*
Miłosierdzie
W nim bezpiecznie niech żyję

I *Elohim Tov*
Bo jesteś *Dobry*
I dobry prawdziwie
Który nosi to Imię

Ono zaś wystarczy
Za każde inne

Zachciało Ci się
Obdarować mnie
Samotnością

I co mam z tym darem zrobić
Jak mam go zagospodarować

Nikommu go pokazać
I z nikim o nim mówić

Samotność w wielkim mieście odkryć
Samotność pośród tłumów przeżyć

Nad darem tym
Choć trudnym
Pochylić się
Przytulić go trzeba

Lecz najpierw
Wierzyć

Palcem zapala płomienie gwiazd
I ze zbiorników wód dobywa mgłę

Choć zda się milczy
Bóg
Rzekł
I staje się

Mych słów
Miriady miriad
Wysyłam
W pusty świat

I pusty świat
Wciąż
We mnie
Oraz
Wokół mnie

Mówi głupi w sercu swoim
Nie ma Boga...
A głuchy mu wtóruje
Bóg mnie nie słyszy

Ślepy Go nie widzi
Choć w zabieganiu mija

Raz
Dwa
Trzy
Czas ucieka
Życie przecieka
I cóż...

Tak niewiele
Zostaje

SPIS TREŚCI

Pomiędzy

W bezbronny Dziecku

Bóg

Zawędrowałem dzisiaj ot jakoś tak

Jabłko z cynamonem

Bóg jest transcendentny

Na pustej ścianie wisi Bóg

Na Ukrzyżowaniu Białym

Milczenie Boga

Ja więc wprost napiszę

Jak można dostrzec Boga

W jednego wierzę Boga

Na sens życia

Moim niebem niech będzie

Łza spod błękitu nieba

Dobry jest

Z mroku

Mówią

Ten

Ludowi Księgi

We żłobie

Granica jest

Gdzie jest Bóg?

Opisanie Świata

Iść Drogą

Odkroił mi Pan Bóg

Krzyczeć Bogu

W ciemności

Kroplą wody

Amen

Gra

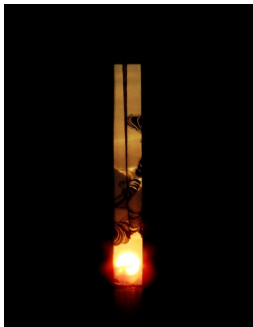
Twoje Imię Pokój

Imię Tve Shalom

Zachciało Ci się

Palcem zapala płomienie gwiazd

Mówi głupi w sercu swoim

*Między wielkim Bogiem
a zwykłą firanką*